

waarin de prins zelf ook zitting had. Het vertrouwen in die commissie schijnt hier echter niet heel groot geweest te zijn, want tevens nam de stad nog andere maatregelen. De vroedschap besloot 6 Januari 1619 opnieuw een uitlegger, bemand met acht bootsgezellen en met twaalf of meer soldaten, „wel voorzien jegens alle overval”, de wacht te laten houden bij de Lek. Ten overvloede liet zij nog den 18den Januari van de pui van het stadhuis afkondigen, dat iedereen vrij westersche wijnen te Rotterdam zou mogen laden en de rivier opvaren; de stad zou schippers en kooplui de eventueele schade wel vergoeden. Dat lokte 4 Februari een tegenpublicatie van Dordt uit, welke „quaetwillige” lieden ook in Rotterdam op verschillende plaatsen aanplakten. De Merwedestad had bovendien 21 Januari op die publicatie al geantwoord door nog twee schippers aan te houden. Toen Dordt nu ook nog bezwaar maakte tegen het houden eener conferentie onder leiding van den prins, verving Rotterdam de gewapende kaag door een beteren uitlegger. De tegenpartij stoorde er zich niet aan; 19 Februari moest schipper Jan Dircxz., op weg naar Nijmegen met westersche wijnen, er aan gelooven. Zijn schip werd opgebracht, hij zelf in arrest gehouden.

De Rotterdamsche vroedschap, oordeelende, dat het nu toch de spuigaten uitliep, hield een spoedvergadering en besloot met goedvinden der voor deze kwestie bestaande vroedschapscommissie, een buitengewoon, doch ook reeds in 1537 beproefd gebleken middel te baat te nemen. De uitlegger bij de Lek bracht heel eenvoudig 23 Februari als weerwraak het Dordtsche wachtschip bij Slikkerveer te Rotterdam op. Nu ging er natuurlijk geschreeuw te Dordt op, welke stad hiervan dadelijk een rechtzaak maakte, omdat zij zich aangetast achtte in haar „deugdelijck” bezit. Haar rapport aan den Hoogen Raad ademt groote verontwaardiging. Haar uitlegger was slechts met vijf personen bemand en niet in staat zich te verdedigen tegen een oorlogsschip, gemonteerd met steenstukken, gotelingen (= klein geschut), musketten en pieken en bemand met ongeveer dertig soldaten en matrozen, eenige met bloote cortelassen (= entersabels) of ander geweer (= wapentuig) in de hand. En dan was er